

Братя Грим

Лисицата и котката

Веднъж котката срещнала лисицата в гората. Тъй като мислела, че лисицата е много умна, много е живяла и патила и е на голяма почит в целия свят, спряла я и радушно я заговорила:

– Добър ден, Кумичке-Лисичке, как си, какво правиш? Как преживяваш в тия усилни години?

Лисицата, която била ужасно високомерна, огледала котката от главата до петите, придавала си дълго важност и мълчала. Все пак накрая рекла:

– О ти, жалка мустакано, пъстрокожа глупачке, гладнице и мишеловке, какво те е прихванало? Осмеляваш се да питаш как съм? Какво си учила ти? Какво умееш?

– Умея едно-единствено нещо отвърнала котката скромно.

– Какво е това едно умение? – попитала лисицата.

– Ако ме подгонят кучета, мога да се покатеря на някое дърво и така да се спася.

– Това ли е всичко? – рекла лисицата. – Аз пък умея сто неща и освен това имам торба, пълна с лъжи. Жал ми е за тебе, ела с мене и аз ще те науча как да се спасяваш от кучетата.

В тоя миг се задал ловец с четири кучета. Котката бързо-бързо се покатерила на едно дърво и седнала на самия връх, дето клоните и шумата напълно я скривали.

– Развържи торбата с лъжите, Кумичке-Лисичке, развържи торбата с лъжите! – викнала котката от дървото, но кучетата вече били хванали лисицата и я държали здраво. – Ай, Кумичке-Лисичке – обадила се пак котката, – загази ти с твоите сто умения. Ако можеше да се покатериш на дървото като мене, нямаше да се простиш сега с живота.

КРАЙ

Brüder Grimm
Der Fuchs und die Katze

Източник: <http://bezmonitor.com>

Сканиране и разпознаване: Виктор, 2003

Публикация: Най-хубавите приказки на Братя Грим, издателство „Отечество“, София,
1996

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2286>]